

EL POBLE: CATALA

5 Cts. PREUS DE SUSCRIPCIÓ sense participació a la nostra BIBLIOTECA CATALUNYA Y NACIONES IBERIQUES 4 pesetas trimestral 9 pesetas trimestral REDACCIO Y ADMINISTRACION: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.—TELEFON 723 NUM. 1,002 Cts. 5

CAFÉS SUPERIORS DE LA CASA JUNCOSA

Se torren DIARIAMENT, sense adició d'aroma artificialment
Se reben directament dels principals exportadors de Ponce, Mayaguez y Aguadilla (Puerto-Rico) y d'Adén (Arabia)
Puerto-Rico, classe corrent. Ptes. 2'00 els 400 grams
" " 1. (Yauco). " 2'50 " " "
" " 1. y Moka. " 3'00 " " "
Moka. " 3'50 " " "
UNA TASSA DE CAFÉ PUR FACILITA LA DIGESTIÓ — UNA TASSA DE CAFÉ PINTAT EMMATZINA L'ESTÓMAC
EVARIST JUNCOSA
Ferran VII, núm. 10 — Passatge de Gracia, núm. 20

Dr. F. Farré y Pijuan De la Clínica de Sifilografía de l'Hospital de la Santa Creu. Malalties venèries y de la dona. Ponent, 42, de 1 a 5; festius, de 12 a 1

LIQUIDACIÓ DE PANYOS per cessar en el negoci, 50 per 100 de rebuixa en tota Panyeria de Trajes y Abries para Senyor y Senyora.—Exposició dels gèneros marcats.—Entrada lliure.—Carrer de Santa Anna, 22, y Ferran, 42, «La Inglesa».

Grans magatzems EL SIGLO

ACTUALMENT
EXPOSICIÓ ESPECIAL Y VENDA
DE
Trajes y confeccions para senyor, senyora y nens
OCASIONS ESPECIALS EN
Teixits y estampats de cotó. — Trajes y abries para senyor y nen. — Mantelletes punt de llana. — Corbates. — Gèneros de punt, etc., etc.
SUCCIÓ D'EFECTES D'ESCRITORI (planta baixa)
Veritable regal — Dietari EL SIGLO para 1909
El més complet, útil y econòmic. Conté infinitat de dades útils. Complet tractat de cuina pràctica. Historietes, caricatures, Plànols de localitats dels principals teatres. Roba a la bugadera. Dies de visita, etc. Acompanya además a cada Dietari un **MAGNÍFIC PLÀNOL DE BARCELONA** tirat a varies tintes tamany 62 per 82 centímetres. PREU 0'75 UN.

Las jóvenes entre 14 y 17 años
suelen padecer de una especie de anemia, de pobreza de sangre, que debe llamar muy particularmente la atención de los padres, pues la futura salud de las hijas depende de lo en este momento crítico se haga por ellas.
Debe tal estado de anemia generalmente a falta de ejercicio al aire libre, a mala asimilación de los alimentos. Puede ser también consecuencia de alteraciones nerviosas. Cualquiera que fuere la causa el mal consiste en una composición anormal de la sangre, la cual, por este motivo viene a ser incapaz de nutrir los diferentes órganos del cuerpo. El remedio que debe emplearse consiste en un regenerador de la sangre, un tónico de los nervios. Las Píldoras Pink son el mejor regenerador, el tónico más poderoso. Las curaciones obtenidas por las Píldoras Pink ascienden a tan considerable número que no hay duda de que en propio interés procede experimentar este remedio.
Las Píldoras Pink se hallan de venta en todas las farmacias al precio de 4 pesetas la caja ó 21 pesetas las 6 cajas.

MAQUINES PERA COSIR BICICLETTES

MAQUINES PERA FER MITGES
Santasusana Carme, 34
Casa de confiança, fundada en 1870.—La més antiga d'Espanya

Lubrificant ORIONE substitueix als olis minerals y d'oliva ab un **90 % d'economia**

Barcelona, dijous 12 de novembre de 1903
REDACCIO Y ADMINISTRACION: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.—TELEFON 723

ELECCIONS

Sobradament, en Maura ha convocat eleccions parcials en la circumscriptió de Barcelona per cobrir les dues vacants produïdes per la renúncia del senyor Madià y per la mort del senyor Salmerón. El diumenge dia 6 del vinent mes de desembre, els ciutadans de la capital catalana hauran d'eleger dos diputats.

Nova lluita. Y lluita ardua y formidable com mai. La nostra ciutat veurà altra vegada els grans espectacles dels combats electorals, que fan vibrar de coratge tots els cors y posen en tots els ulls espumes d'entusiasme.

Estem, doncs, davant d'un moment transcendental de la nostra política. L'hora se fa difícil. Potser el mateix Maura ha convocat aquestes eleccions ab el secret intent de crear una situació compromesa a les forces polítiques catalanes. Potser les ha convocades pera veure pràcticament els efectes del darrer viatge regi, en el qual feu jugar els imans d'una insidiosa política d'atracció. Mes, sigui com sigui, el poble autonomista de Barcelona conservarà segurament la seva serenitat; y ab aquesta serenitat, que li permetrà posar en joc tota la seva potencia immensa, aconseguirà la victòria, tal com se proposi conseqüència en les presents circumstancies de la política catalana.

Segons totes les probabilitats, el dia 6 els ciutadans de Barcelona elegeran dos representants en les Corts d'Espanya: un per majoria y un per minoria. Aquesta circumstancia ha fet esclatar la prematura alegria dels antisolidaris, els quals se creuen lliures del scope y en condicions de fer triomfar al seu idol de fang, que vaga ridículament per les terres d'Amèrica, ont troba una indiferència hostil.

Vanes il·lusions de la pobra gent lerruixista! Els enganyats cor, y les seves esperances se veuran un cop més dolorosament defraudades. Qualsevol que sigui la combinació electoral que's fassi, hi haurà la metrópoli catalana prou forces, forces sobretot y tot, pera tornar a derrotar an aquest partit d'inconscients y de dolents, que s'atreixen encara a la ciutat nostra com un espectre. Els homes d'aquest partit, torpement, han alsat dins mateix de casa nostra la bandera anticatalana, ab la misèria ambició d'aplegar contra'ls autonomistes catalans als forasters que no agraeixen la noble hospitalitat que Barcelona's dona. Y així, un dia, poderen reunir aquells 22,000 vots, dels quals n'havia 10,000 de republicans lerruixistes y 12,000 simplement d'anticatalans. Més, així y tot, pera combatre'ls, pera vencels, hi ha aquí aquells 53,000 vots solidaris de les eleccions darrerres, els quals, distribuïts en la forma que les circumstancies imposin, són prou pera mantenir en l'òstracisme polític a l'home funestíssim que en dies de prova y de dolor pera Catalunya escarní covardament a la nostra patria ultratjada, lligada de mans y tapada de boca.

Mirem ab tranquil·la confiança les eleccions vinentes. En elles Catalunya triomfarà.

TOT PASSANT

L'història de sempre
La mort recent de la vinda den Narcís Monturiol, ha vingut a donar actualitat a la memoria de l'emporador's illustre. Era'l home de la nostra generació que no han nascut a l'Empordà, el nom den Monturiol és el nom d'un desconegut, tot lo més el d'un fracassat precursor dels actuals submarins. Era'l fill de la terra empordanesa, ont se conserva com gloriós tresor la seva memoria, el nom den Monturiol evoca la trista història dels genis malograts en flor, per la rutina y el favoritisme de la burocracia espanyola.

El seu cas és un cas típic, representatiu. Demeritat y republicà, com tants altres fills de Figueras, bressol de la democracia en terres ibèriques, en Monturiol conspirava seguidament durant aquells anys de reacció desenfrenada, que marcaren el segon període del regnat d'Isabel II. Y a conseqüència d'una d'aquelles conspiracions, tingué de refugiar-se en un poble de la costa empordanesa. Allí, veient pescar corbals, el seu cervell privilegiat, que posseïa'l geni de la mecànica, concebí l'idea d'un barco peix, que navegues sota aigua, pera dedicarlo an aquella pesca. Y la primitiva idea s'anà concretant, desenvolupant, fins a devenir el projecte de l'octino, el primer barco submarí de reals y positives condicions, que ha navegat entre dues aigües.

Aquell projecte se convertí en realitat, no merçes a l'ajuda oficial, sinó merçes a una subscripció que ls amics y admiradors den Monturiol iniciaren. Y vingué que's feren proves

dintre del port de Barcelona y les proves foren un èxit. El barco peix corria sobre l'aigua com les dents nus; s'endinsava en ella y contínuava corrent, sense que se'n veís altra cosa que la seva bandera, al cap d'anar d'una llarga anada. Després, venent tota mena d'obstacles y de malevolències, va poderse conseguir que's repetissin oficialment les proves al port d'Alacant, a presència d'un ministre. Les proves oficials tingueren el mateix èxit que les anteriors, quedant demostrat, si altra no, que en l'octino den Monturiol hi havia un consensament de solució pera'l problema de la navegació submarina.

Després... després l'història de sempre. Totes les gestions foren inútils pera renovar la rutina, els prejudicis, les males passions del burocratisme. En Monturiol no pogué conseguir cap ajuda dels elements oficials. Y l'octino fou venut com ferro vell y el seu inventor, pobre, amargat pels desenganys, morí sense haver pogut fer ofrena a l'humanitat dels fruits de la seva privilegiada inteligencia.

En canvi, anys després, l'Estat posava a disposició den Peral tot lo que aquest volia, omagant en lo possible ls seus repetits fracassos. Perquè aquesta diferencia? Perquè en Peral pertanyia a una casta privilegiada. Mentre que en Monturiol era sencillament un home de genial inventiva.

En canvi, anys després, l'Estat posava a disposició den Peral tot lo que aquest volia, omagant en lo possible ls seus repetits fracassos. Perquè aquesta diferencia? Perquè en Peral pertanyia a una casta privilegiada. Mentre que en Monturiol era sencillament un home de genial inventiva.

Centre Nacionalista Republicà

Demà passat, dissabte, a les deu de la vetlla, l'eloqüent diputat per Torroella de Montgrí don Josep Torras Sampil, donarà una important conferencia sobre'l tema "La capitalitat de l'Estat espanyol".

La setmana entrant ocuparà la tribuna del C. N. R., donant una altra conferencia, el jove diputat per Balaguer don Felip Rodés.

QÜESTIONS ECONÒMIQUES

El Concert econòmic

Una de les principals preocupacions de tots y cada un dels ministres d'Hisenda que a Espanya s'han succeït, és la de moralisar l'Administració, pera acabar ab les ocultacions de la riquesa y els irritants molesties de l'investigació.

Tots els esforços que s'han fet encaminats a tant il·lòcic fi, han resultat estèrils, o poc menys. Els vicis arrelets a conseqüència de molts anys de desastrosa política, les exigències del caciquisme imperant y els compromisos de partit s'han imposat als relativament pocs homes de govern ab voluntat y resolució que en aquest país hem conegut, y han fet fracassar tot intent de reorganització seriosa y fonamental.

Essent així, és forços regonèixer que al poder central li és poc menys que impossible realitzar la magna obra de corregir els inveterats abusos de la nostra viciada Administració econòmica; y que sols les regions per medi de concerts econòmics poden fer el miracle, puig les entitats regionals a les quals se confïés el repartiment, recaudació y investigació dels tributs, com a organismes nous, sans y lliures de la pressió burocràtica, de l'influència y del favoritisme, podrien obrar ab independència y reorganitzar bé y ab concert tant important ram de l'Administració pública.

Arà bé; de lo dit en aquest y en anteriors articles se'n desprèn clarament, que l'Estat espanyol no minvia en lo més mínim els ingressos a l'Eari, concedint el Concert econòmic a Catalunya, en la forma que aquesta ho té sol·licitat; y en canvi hem demostrat que ab ell tindria la manera de dotar an aquesta regió d'Hisenda pròpia, s'arribaria fàcilment a l'equitatiu repartiment dels tributs, desapareixeria per complet la tirania de l'expedient y se donaria un pas decisiu cap a la desitjada moralitat administrativa.

Són, doncs, evidents les ventajoses que obindria l'Estat adoptant el sistema de concerts econòmics y en conseqüència lògicament no s'explica la seva oposició y resistència en concedirlos.

Sobre aquest particular, l'il·lustre economista don Joan Salarrés y Pla, del qual no oblidarem mai els nostres productors les brillants campanyes en pro del treball nacional, deia en una de les substancials cartes que pel setembre de 1898 dirigí al que fou president d'aquesta Diputació provincial, don Andreu de Sard.

Y aquí donaria per terminada esta carta sino creyesse que la ocasió es oportuna para hacermos cargo de la oposición que algunos importantes periódicos de la Corte hacen al Proyecto de celebrar el Concerto económico con el Gobierno.

«Dos razones aducen igualmente destituidas de fundamento en virtud de las cuales esos periódicos se oponen a que el Gobierno acepte la proposición de celebrar dicho Concerto: una es el temor de que se perjudiquen los intereses de la Hacienda y la otra que se favorezcan las tendencias autonomistas por dichos periódicos consideradas tan peligrosas.

«A ellas he de oponer las siguientes reflexiones: ¿Cómo la Administración del impuesto por el Estado puede ser más ventajosa para la Hacienda, cuando pocos días antes de manifestar las alarmas que sienten hoy aquellos periódicos denunciaban en sus columnas las ocultaciones

descubiertas después de 40 años de administración centralizadora en cinco de las provincias andaluzas, una de las cuales, la de Córdoba, ofrece una ocultación que «La Epoca» fija en 68 por ciento? Creer de buena fe esos periódicos que por muy mal que las provincias administrasen, no han de hacerlo mejor que el Estado, cuya ineptitud ponen tan de relieve las referidas cifras?

«En cuanto a los temores hacia la autonomía provincial, falta saber ante todo, si esta autonomía es buena o mala y si en vez de comprometer la unidad nacional vendrá por el contrario a afirmarla más y más. No trato de discutir este punto, prefiriendo aducir el testimonio de autoridad tan alta como la del llorado Casanovas del Castillo, a quien na menos de dos años vivió en unión de los comunes amigos señores rug y Salarrés, Sert y Kanoia, el concierto económico con la provincia de Barcelona, que en principio y salvo la cantidad que debiera esputarse, acepto sin vacilación de ningún género...»

La contestació donada per Salarrés als periódicos de Madrid no pot esser més terminant. No obstant, nosaltres opinem que la principal causa de la resistència dels nostres Govers a concedir el Concert econòmic està en les credencialcs. Pera els Govers burocràtics com els que patim a Espanya, tenen aquelles una gran importancia y el renunciar a disposar de una considerable part de les mateixes, significa un sacrifici al que no's prestaran bonament.

«En un país—com diu el Misatge dirigit a la reina regent en 14 de novembre de 1899 pels presidents de les Societats econòmiques—la política del qual se reduïx a una lluita personal bizantina y un joc d'equilibris pera perllongar el districul del pressupost, y en el que ab més facilitat sorgeix una crisi per la destrucció d'un funcionari o per que un aspirant no ha conseguit un lloc, que no pas pel xoc natural en la defensa dels grans principis y qüestions d'Estat, s'explica que ls Govers s'oposin tossudament a tot lo que pugui reduir el nombre de prebendes o destins a reparir; y està clar que essent aquesta la causa principal de la resistència a concertar econòmicament ab les regions, és indubtable que cap Govern serio s'atreïr a aduiria públicament pera justificar la seva actitud, puig aixó demostraria la seva incapacitat y impotencia, y d'aquí que procurin fundar la seva negativa en altres motius rebutsats, en apariència poderosos, però en realitat falsos y insignificants.

A Catalunya, doncs, no li seria tant difícil com a primera vista sembla arribar al desitjat Concert econòmic ab l'Estat espanyol, desde'l moment que aquest lluny de poder aduir cap raó poderosa pera no concedir-lo, resultaria beneficiat ab el mateix; però és innegable que la favorable y definitiva resolució de l'assumpte exigeix una labor perseverant de nostres representants en Corts y de les Corporacions totes; tant provincials y municipals, com econòmiques y de foment.

Pel març de 1900 don Joan Salarrés plantejà per primera vegada la qüestió en la Cambra popular presentant una esmena a l'article 14 (1) de la llei de Pressupostos de 1901 a 1902, demanant que s'autorisés al Govern pera establir Concerts econòmics ab les provincies que ho sol·licitessin. El senyor Cucurulla defensà eloqüentment y acertadament la susdita esmena, emetent conceptes y raons contundents que produïren veritable impressió al Congrés, acabant el seu brillant discurs ab les dues següents afirmacions:

«Primera: Reubegem per no correspondre a les esperances que havien concebut, l'article 14.

Segona: Seguiu y seguireu defensant sempre'l Concert econòmic en aquestes y en les futures Corts, fins que s'identifiquen no's provi que és perjudicial.»

No més quatre diputats, els senyors Cucurulla, Sol y Ortega, marquès de Camps y Echevarria, votaren a favor de la susdita esmena.

En les Corts següents, el senyor Rusiñol en nom de la minoria regionalista, de la que formaven part el doctor Robert y els senyors Domènech y Muntañer y Torres, al·lucinantls pressupostos defensà també'l Concert econòmic; però des de aleshores no s'ha parlat més al Parlament de tant important assumpte, quedant incompleta l'afirmació del senyor Cucurulla de que seguiria defensant sempre dit Concert fins que científicament no's demostrés que fos perjudicial.

Molt és de sentir que s'hagi oblidat o poc menys, la qüestió del Concert econòmic que tanta importancia revesteix y que portaria grossos beneficis a la regió y a l'Estat y que constitueix l'unànim aspiració de Catalunya.

Y diem que constitueix una aspiració unànim de Catalunya, perquè si l'impoant moviment gremial de 1899 no fos prou pera demostrarlo, ho provarien fets y dats tant eloqüents com l'unanimitat ab que respongueren els 318 Ajuntaments de que se compon aquesta provincia, quan foren consultats per la Diputació ba celonina; les respostes donades a la mateixa pels respectius presidents de les Diputacions de Tarragona, Lleida y Girona, y el resultat de l'informació oberta pel Poment del Treball Nacional, que rebé l'adhesió de quasi tot Catalunya, essent de notar que l'enusiasme ab que respongué la provincia de Lleida, conduí al representant del poder central en la mateixa a prohibir als Ajuntaments de la seva jurisdicció que s'ocupessin oficialment de la consulta feta per la Corporació barcelonina.

Essent així no hi ha cap dubte, que Catalunya s'ha man festat de manera unànim y terminant. En l'actualitat té al Parlament una brillant representació que constitueix una positiva forsa.

S'apropa la discussió dels pressupostos pera'l vinent exercici econòmic y estem

(1) En el cas d'autoria al Govern pera arrendar als gremis la recaudació dels impostos.

convensuts de que nostres diputats interpretaran els desitjos dels seus electors y de l'opinió si plantegen de nou l'assumpte y no cedexen aprofitant totes les oportunitats que's presentin fins a conseguir el desitjat Concert econòmic, fonament de l'unitat econòmica de Catalunya, de nostra hisenda regional, de la tranquil·litat de nostres contribuents y de l'equitat tributaria, així com positiva garantia de moralitat administrativa.

J. MARIAN PIRRETTAS

HOMENATGE A SALMERÓN

SUSCRIPCIÓ PERA EDITAR ELS SEUS DISCURSOS REFERENTS A SOLIDARITAT CATALANA, OBERTA EN EL C. N. R. DE BARCELONA

Jaume Camer Romeu, 20 pessetes.—Josep Torras Sampil, 20.—Ildefonso Suñol Casanovas, 20.—Felip Rodés Baldrich, 20.—Josep Matheu, 10.—Josep Roig Buxeras, 10.—Francesc d'A. Mas, 15.—Jaume Cruells Salarrés, 10.—Francesc A. Planas Canameras, 10.—Francisco Casas Font, 10.—Antoni Suñol Pla, 10.—Josep Roca Amorós, 1.—Daniel Samó, 3.—Manuel Alcántara, 2.—Isidre Puig Corominou, 5.—Francesc Ibars, 1.—Ramon Ibars, 0'50.—Timoteo Termes, 1.—Agustí Moliner Molins, 5.—Ignasi Masó Ferré, 0'50.—Victori Bisbal, 5.—Santiago Gubern, 10.—Josep Ruiz Casamijana, 4.—Pau Bertrán Fàssia, 1.—Bartomeu Voldà, 1.—Miquel Parés Lluïa, 1.—Marcel Ribas, 1.—Joan Lluhi Rissech, 20.—Joan Serió Masferrer, 10.—A. Martínez Serió, 10. Suma fins avui, 237 pessetes.

Continúa oberta la llista de subscripció en aquest Centre Nacionalista Republicà.

SPORTULA

Volia dedicar uns mots a la discussió de la pena de mort en la Cambra francesa. Volia consagrar una flor d'homenatge an en Paul Deschanel, en quim plau veure (confirmant la meua opinió y secreta simpatia per aquest home) la representació, ben significativa, de la veritable dreta qui correspon als nostres dies, dreta caracterizada per un procediment evolutiu envers demà, y no per una obstinació absurda en la fossilitat d'avui, ni per una dissimulada y tautolosa regressió a lo Maura y a lo... (dixem-ho corer). En Deschanel, abolicionista, prova que la conservació del patibul no hauria d'ésser tasca forosa dels partits dretistes, sinó ressalt de les antigues brutalitats no desterrades encara del cor humà per obra de la civilització y de l'humanisme.—Inversament, el cas Labori, tirant per terra una reputació pagada ab la sang pròpia, demostra també que's pot ésser (per un suprem illogisme) partidari de les radicalitats polítiques y sociològiques sense deixar d'ésser col·laborador de M. Deibler...—Ni Torquemada, ni Robespierre, bons amics!—De tot aixó volia parlar, ajudant desde la meua secció d'aquest diari, a l'excelent amic qui hi parla de coses estrangeres... Però l'horror del fet és més poderós que totes les actualitats d'una discussió parlamentaria. Y un fet horrible m'ha fet recordar que erem a Espanya y que aquí no calen debats lligatius pera que la monstruosa Nèmesi deixi caure el gladi sobre'ls colls.

El carabiner Zorrilla... Tota la nit espantosa del diumenge al dilluns, aquest noi va rodame pel cervell, impeditme'l son. «Què farà aqueix home ara? Què dirà Dorm,—don mir, avui—anticipant-se uns hores la mort? Sonnia—sonnia, avui—forjant-se la darrera il·lusió de vida tranquila y corrent, un passeig ab la dona y les criatures per la pradera tardoral humida, y vent com els menuts s'esmenistren ja a sortejat les pedres y els rierols? Se deserta ara—despertarse, avui,—creient haver sentit el toc de l'hora fatal? Home víctima dels homes, jo he participat de l'agonia teva, y aixó és el meu consolat, perquè'm lleva de les mans la taca de sang teva que'm portecaria.

Aquesta vegada'l clam d'indult va sorgir de per tot arreu. Fins y tot (deien els telegrames) a pas de terrible tartana com en un antilixament... Oh sentimentalitat, qui demà arrastrarà una víctima, com avui vols salvar la de la teva pròpia justícia, de la justícia que tu mateix t'has dictada? Perquè no hi ha dret a implorar la gràcia d'un homicida evident, quan tu mateix exigeixes a crits l'execució d'un homicida possible... Demanar l'indult! Però si la pena de mort és mantinguda sols per una exigència teva, multitud! Però si fins y tot quan un Govern generós y verament tutelar, com a França, inicia el bell moviment d'humanisació definitiva, les turpes udolens flairent la cara que s'els nega, y exigint-la a crits!

Destijava, fa temps, oferir una sportula commemorativa al cronista Pellicer, autor dels famosos Anis, periodisme curiós del segle xvi madrileny. En les pàgines d'aquest honorable antecessor meu, trobarieu, lector, un noticiari, estupendament tranquil y fred, de les execucions y tortures propies de l'època, contades ab la bella naturalitat de les coses corrents. Hi veurieu, per exemple, una jova acusada de no sé quines obscenitats o bruleries, y penjada pels cabells tot un dia, de sol a sol. Y mireu la casualitat. L'endemà va morir.

Tant futurament sé viure jo els dies en que la nostra memoria serà excedrada sobre tot per causa del patibul, tant anacrònic y falat de rima ab el temps nostre me sembla l'espectacle de aquesta societat que llegeix, en plena Rambla, les noticies de l'horrible cosa y segueix passejantse calmament, sense immutarse, que ne apare veure aquells horribles telegrames, viscosos de sang, com a fulles arrancades al dictari

Ensaig de frano. Fabricant Sabadell y Henry, S. en C.

BOLETIN COMERCIAL

Moviment de Borsa

11 de novembre 1908

Tranzaccions

Al Borsí d'aquest matí tant la Renda com les accions carteres han mantingut ab fermes als canvis que aconseguiren ahir.

A les deu l'anaren:

L'Interior, a 83'82; els Nords, a 78'16, y els Alacants, a 98'70.

A la tarda l'Interior ha començat ab el guany d'alguns cèntims respecte a la tancar del matí, guany que lluny de minvar ha anat en augment a l'avensar-se la sessió. Madrid ha semblat avui disposat a secundar la fermesa aquí observada, per quin motiu ha cotitzat també a la Renda ab marcat sosteniment. En canvi les accions carteres que també han debutat a bon preu, lluny de conservar-ho com ha fet l'Interior, s'han decaentat més bé a retrocedir. Això demostra la poca confiança que com deien en nostra informació anterior s'observa en aquest mercat sobre la estabilitat dels actuals tipus.

El curs seguit fins a les quatre de la tarda és: L'Interior comença a 83'85, reula a 83'77 y puja després a 83'87, per tancar a 83'85.

No s'ha cotitzat l'Amortizable 4 per 100 fi de mes.

Els Nords de 78'40, baixen a 78'20, per pujar a 78'45 y tancar a 78'30.

Els Alacants de 97'00, reulen a 96'60, aconseguixen passar després a 96'90 y acaben a 96'85.

Les Orenses de 28'80, van a 29'00, per tancar a 28'90.

El Colón s'ha cotitzat a 78'37 y les Catalanes a 15'37.

En obligacions al comptat s'ha operat: Almanses del 3 per 100 a 79'35; del 5, a 106'65; Segovies, a 106'75; Sant Joan de les Abadeses, a 80'75; Alacants del 4, a 98'75; del 2 y quart, a 58'35; de la Serie B, a 102'75; Roda a Reus, a 55'75, y Orenses, a 55'75.

Al Borsí del vespre han continuat els valors carteres nantent els canvis de la Borsa. L'Interior ha guanyat alguns cèntims més.

La tanca comparada ab l'anterior ha donat la següent diferència:

	Avui	Anterior	Diferència
Interior	83'87	83'80	+0'07 g.
Nords	78'35	78'16	+0'19 g.
Alacants	96'85	96'60	+0'25 g.
Orenses	28'95	28'80	+0'15 g.
Colón	78'30	78'30	0'00

Els francs s'han cotitzat al 11'70 y les lliures esterlines a 28'05.

BORSA DE BARCELONA

COTIZACIÓ OFICIAL

	Avui	Anterior	Diferència
Londres 90 dies	00'00	27'57	+0'03
Londres 90 dies	28'05	28'05	0'00
París	11'70	11'70	0'00
Madrid	0'00	0'00	0'00

Fondos públics

Deute Interior 4 1/2 %	83'87	83'85	+0'02
Deute Interior 5 %	83'90	83'85	+0'05
Deute Interior 5 1/2 %	83'95	83'85	+0'10
Deute Interior 6 %	84'00	83'85	+0'15
Deute Interior 6 1/2 %	84'05	83'85	+0'20
Deute Interior 7 %	84'10	83'85	+0'25
Deute Interior 7 1/2 %	84'15	83'85	+0'30
Deute Interior 8 %	84'20	83'85	+0'35
Deute Interior 8 1/2 %	84'25	83'85	+0'40
Deute Interior 9 %	84'30	83'85	+0'45
Deute Interior 9 1/2 %	84'35	83'85	+0'50
Deute Interior 10 %	84'40	83'85	+0'55

En prestatjuts de fer. mals 1505 y mara 1904 41/2 %

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Emprestjuts mals 1900-1907

Accions cotitzades

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

R. G. T. 1 al 3,000 y 4,001 al

BORSÍ DEL MATÍ

Informació de la casa Mas Sarda, Rambla del Mús 20

Informació de la casa Mas Sarda, Rambla del Mús 20

Informació de la casa Mas Sarda, Rambla del Mús 20

Informació de la casa Mas Sarda, Rambla del Mús 20

Informació de la casa Mas Sarda, Rambla del Mús 20

Informació de la casa Mas Sarda, Rambla del Mús 20

Informació de la casa Mas Sarda, Rambla del Mús 20

Informació de la casa Mas Sarda, Rambla del Mús 20

Informació de la casa Mas Sarda, Rambla del Mús 20

Informació de la casa Mas Sarda, Rambla del Mús 20

Informació de la casa Mas Sarda, Rambla del Mús 20

Informació de la casa Mas Sarda, Rambla del Mús 20

Informació de la casa Mas Sarda, Rambla del Mús 20

Informació de la casa Mas Sarda, Rambla del Mús 20

Informació de la casa Mas Sarda, Rambla del Mús 20

Informació de la casa Mas Sarda, Rambla del Mús 20

Informació de la casa Mas Sarda, Rambla del Mús 20

Informació de la casa Mas Sarda, Rambla del Mús 20

Informació de la casa Mas Sarda, Rambla del Mús 20

Informació de la casa Mas Sarda, Rambla del Mús 20

Informació de la casa Mas Sarda, Rambla del Mús 20

Informació de la casa Mas Sarda, Rambla del Mús 20

Informació de la casa Mas Sarda, Rambla del Mús 20